Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

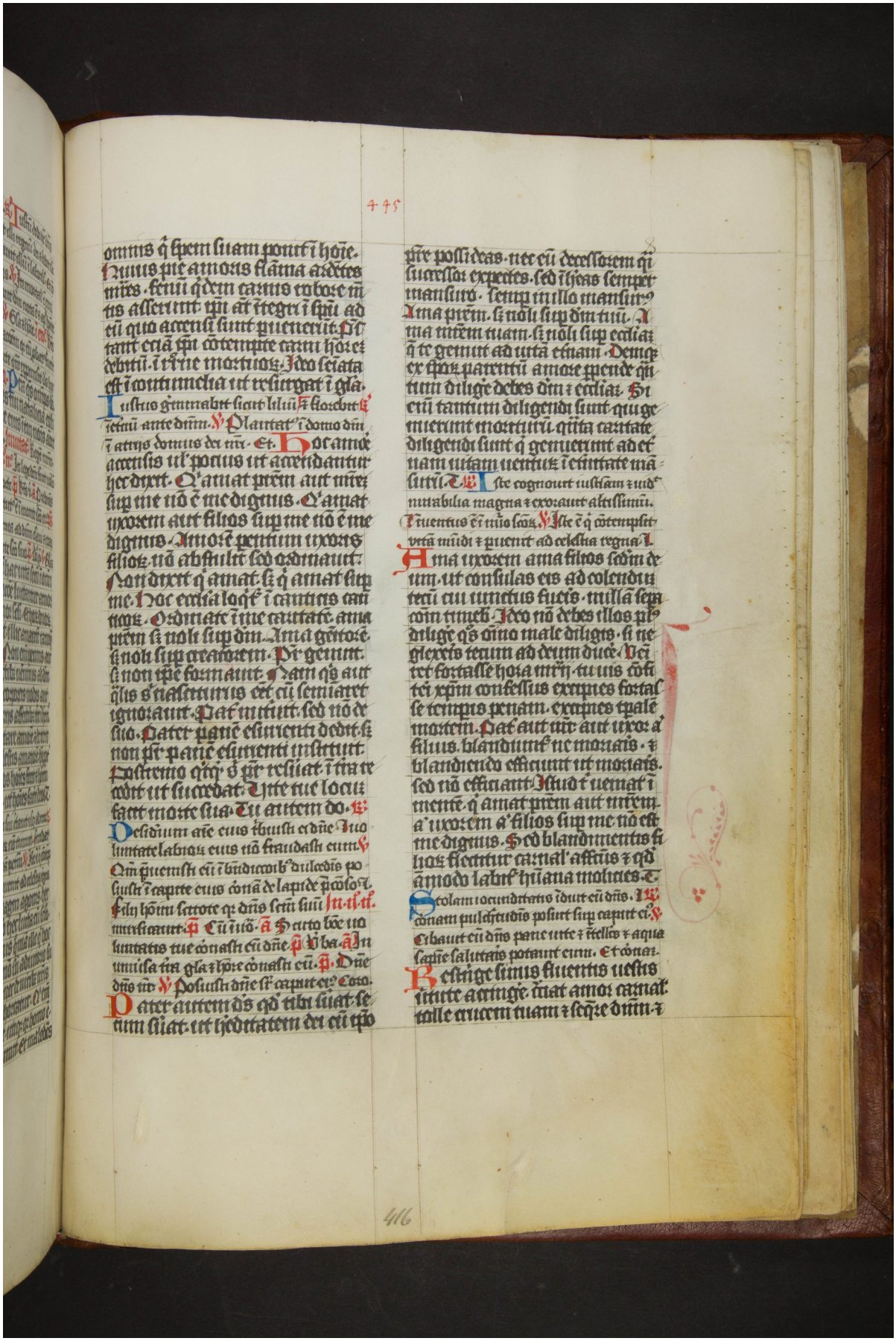

445

omnis q̃ spem suam posuit i hoīe.
Nunquis pie amicus flāma addetes
mōs. fenui q̃dem carnis robore mi
tis asserunt: qui ēt integri i spū ad
eū quo accessi sunt pruenerit. Qs
tamen ecclā qui cōtemptis carnis hoīes
debitū. i rāne mortuos. Ideo sepulta
est i cōtinuacione ut resurgat i glā.
Iustus germinabit sicut lilium et florebit et
ietur ante dnm. ℣ Plantati i domo dni
i atrijs domus dei mei. Et. Hoc amicē
accessis ut' ponus ut accedant ut
hec dicit. Q' amat patrem aut matrē
sup me nō est me dignus. Q' amat
uxorem aut filios sup me nō est me
dignus. Amor ē pentium uxoris
filios nō abstulit sed ordinauit.
Non dicit q amat. sed q amat sup
me. Hoc ecclia logē i cantibus can
tat. Ordinate i me cantate. anima
patrem si nolit sup dm. Anima gēitorē
si nolit sup creatorem. Pr̄ genitor.
si non ipse fecerit. Nam q's aut
q̃lis s' nesciremus est cū semiarrt
ignotauit. Pater in mitit. sed nō de
sito. Pater pane eternum dedit. si
non pr̄ pane eternum instituit.
Postremo q̃q' ō pr̄ relinat i tua re
dit ut succedat. Ipse me locu
tus est mihi. Et autem do. ℣
Delidium ate eius thesaurus est dne. Iuc
lunitate labiorum eius nō fraudabit eum. ℣
Omnipotentis eū i budicoib' dulcedīs po
suisti i capite eius cōnā de lapide pcioso. i.
felix hōim sapiente qt dnus sem suum. m.ti.ti.
mirificauit. ℣ Cū iuō. ā. Hec ergo hēc iu
lunitatis tue cōnabit eū dne. ℣ Vba. ā. In
umbra alā tuā gla. i hōre cōnabit eū. ℣. Dne
dns nr. ℣ Posuisti dne sr̄ capiti eius. Coro.
Pater autem ds qd tibi placet sce
tum sliat. ut hēditatem dei cū ipo
pie possideas. nec eū decessorem qi
sicaesdi expectes. sed ilīcas semper
mansiuo. semp in illo mansiuo.
Anima prem. si nolit sup dm tuū. A
ma matrem tuam. si nolit sup ecclia
q̃ te genuit ad uitā eternam. Denique
ex ipsis patentū amore pcende qui
tum diligē debes dm i ecclia. Hi
eū tantum diligendi sunt qui ge
nuerunt mortuū. quita caritate
diligendi sunt q genuerunt ad et
nam uitam uentur i cōuitate ma
tuū. T. Iste cognouit iustiam i mi
rabilia magna i exorauit altissimū.
Iuentus ei mio sōs. ℣ Iste ē q cōtemplit
vita mūdi i peuenit ad celestia regna. I.
Anima uxorem anima filios secdm de
um. ut consilas eis ad colendū
tecū cū iunctus fuerīs. nulla sepa
cōm iungēt. Ideo nō debes illos pl
diligē q's dno male diligis. si ne
glexeris tecum ad dēum duce. Vei
ret fortasse hoīa mūdi. tu uis cōfi
tei xpm confessus exupies fortas
se temptis penam. exupies tpale
mortem. Pater aut mat aut uxor a'
filius. blandiunt' ne moriais. i
blandiendo efficiunt ut moriais.
sed nō efficiant. Illud ē uenat i
mente q amat prem aut matrem
a' uxorem a' filios sup me nō est
me dignus. Sed blandimentis fi
lios flectitur carnal' affectus i qd
amodo labit' humana molitur. T.
Scolam iocunditatis iduit eū dns. I.
coronam pulchitudīs posuit sup caput ei. ℣
Cibauit eū dns pane uite i intellectus i aqua
sapie salutaris potauit eum. Et cōnat.
Restringe simis fluentis uesis
mente a cingē. ūiat amor carnal.
tolle crucem tuam i sequre dnm. i